

PAKANA N!4

4 Pakkana 4
4

Kuukausittain ilmestyvä Kenttälehti
Toinen vuosikerta

TOIMITUS :

Päätoimittaja: T i i l i. Aputoimittajat ja avustajat:
puh. Pakana 9. Yksiköt vuorotellen.

I L O S T A V O I M A A .

Se, mitä kaikkien on pakko tänäkin ajankohtana kunnioittaa ja totella, on voima. Sen kunnioittamisessa ja ihannoimisessa on menty liiankin pitkälle, kun esim. on väitetty, että voima on oikeutta ja voima luo oikeutta, mikä väite ei aina pidä paikkaansa.

Kenenkään kiellettävissä ei sen sijaan ole totuus, että sekä yksityinen ihminen että kokonainen kansa tarvitsevat voimaa pysyäksensä pystyssä ja selvitäkseen sortumatta olemassaolon ankarassa taistelussa. Voimaa tarvitaan, siksi sitä etsitään. Eräs lähde, jonka suonista sitä pulppuaa, on ilo. Saksan "Kraft durch Freude", jonka suomennos on tämän kirjoituksen otsikkona, kertoo, että siellä on tämän voiman lähteen olemassaolo todettu ja arva tunnustettu.

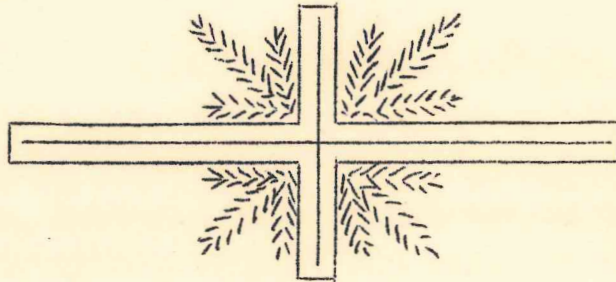
Voiman lähteeksi ei kelpaa sentään mikä ilo vain. On ero ilolla ja ilolla. Jos ilon aiheemme ovat epäpuhtaita, jos ilomme kumpuaa sameista lähteistä, niin se ei kasvata, vaan kuluttaa loppuun entisenkin elämänvoiman. Tämä on jokaisen koettavissa oleva asia.

Koituakseen voimaksi pitää ilon olla puhdasta, kummuta selkeävetisistä, kirkkaista lähteistä. Vuonna 1936 joulun alla istuin kuulian paikalla valkoihoisten ja neekerien joukossa 15. leveysasteen korkeudella Länsi-Afrikassa Dakarin satamakaupungin reformeeratussa kirkossa. Pastori Marcel Debard

saarnasi siellä ranskaksi, teemana ilon lähde. Hän kertoi, mistä m.m. satamakaupunkiin saapuvat merimiehet luulevat ilonsa löytävän, kertoi sen realistisesti ja päätyi Raamatun neuvoon missä on oikea ilon lähde. "Minun iloni on sinussa, Jumalani", kuului hänen saarnatekstinsä. Se on iloa, josta lähtee elämään voimaa.

Tämän kanssa pitää yhtä joku päivä sitten Raamatusta, Nehemia 8:10 lukemani sanat: "Ilo Herrassa on teidän väkevyytteni". Herra tahtoisu jotta meidät elämässämme sille kohdalle, että voisimme muuttaa tämän sanan totuuden nöyräksi ja iloiseksi henkilökohtaiseksi tunnustukseksi: "Ilo Herrassa on minun väkevyyteni".

A. K.

Y L E N N Y K S E T :

Ylipäällikkö on pvm:llä 29. 2. 44 ylentänyt värrikiksi ups.kok. S. S i n k k a s e n 4040:stä.

+++++

M I E T E L M I Ä.

Vapaus piilee meidän omassa rinnassamme, eikä suinkaan ole mikään lain suoma armollinen myönnytys. Mitä hyötyä meillä on siitä, jos laki julistaa meidät vapaaksi, silloin kun me itse olemme alhaisen kunnianhimon orjia ja uhraamme sille sekä vapautemme ja arvokkuutemme.

Sivistyneiden kansakuntien lisääntyvä rappeutuminen juontaa juurensa elämää kohtaan tunnetusta naurettavasta arvonnosta. Perussääntönä ei saa olla elämisen oikeus, vaan oikeus ihanteiden omaamisesta, vaikka se sitten vaatisi elämänkin alttiiksi panemista.

Angel Guivej.

Etsikäämme valoa tunteistamme. Niissä on lämpöä, johon sisältyy paljon selvyyttä.

Joseph Joubert.

MASSAHIIHTOKILPAILU LÄHENEMÄSSÄ RAT-
KAISUVAIHETTAAN.

Maaliskuun aikana saavutettiin Pakanassa massahiihdon huippukausi. Kahdessa yksikössä tulokset tänä aikana kaksinkertaistuivat muittenkin lisätes- sä hyvin tuntuvasti tuloksiaan. 4039 johtaa edelleen selvästi, vaikka 4040 onkin sitä saavuttanut. Kahden muun yk- sikön lopullinen järjestys ratkeaa ehkä vasta hiihtokauden viimeisinä päivinä. Yksikköjen tulokset 31.3. mennessä:

4039	469,4
4040	428,2
4037	341,2
4038	321,2

Yksityistuloksissa on Heiskanen ylittänyt 3000 km. Lähes kolme kertaa Suomen halki Suomenlahdesta Jäämerelle. Vielä on kolme miestä ylittänyt 2000 ja näitten lisäksi viisi miestä 1500 km. Muuten ovat tulokset varsin tasaisia, ja tämä- hän onkin k.o. hiihdon tarkoitus.

10 parhaan tulokset:

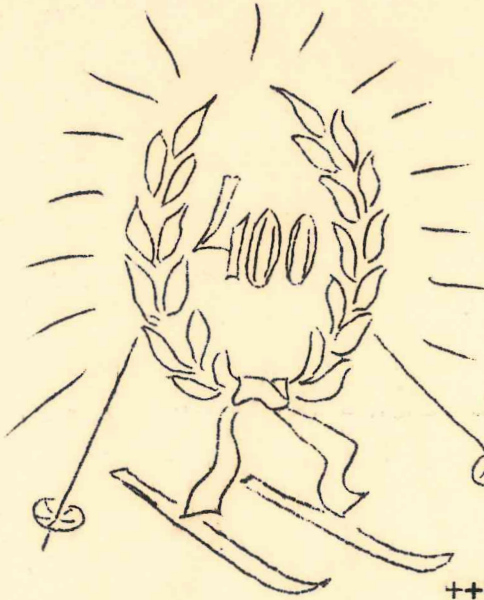
1. Kers.	Heiskanen	4037	3017	km.
2. Väap.	Ruusunen	4037	2501	"
3. Stm.	Miettinen	4038	2205	"
4. Kers.	Sormunen	4037	2032	"
5. Stm.	Pihlajamäki	4038	1998	"
6. "	Kasurinen	4039	1834	"
7. "	Kuittinen	4039	1821	"
8. Kers.	Leppänen	4039	1775	"
9. Luutn.	Sormunen	4039	1580	"
10. Stm.	Partanen	4038	1416	"

Tämän hiihdon yhteydessä suoritettiin viime kuussa erikoiskilpailu, jossa huomioitiin vain maaliskuun tulokset. Kilpailu herätti erikoisesti kahdessa johtavassa yksikössä voimakasta harrastusta. Molemmissa hiihdettiin tänä aikana enemmän kuin edellisinä kuukausina yhteensä. Varsinkin kuun viimeisinä päivinä nähtiin näiden yksikköjen miehiä runsaasti laduilla. Voiton peri jännittävän odotuksen jälkeen 4040.

Maaliskuun tulokset:

4040	225,5
4039	216,5
4038	117,5
4037	102,3

Maaliskuussa yli 400 km. hiihtäneet:

1.	Stm.	Miettinen	4038	1130 km.
2.	Kers.	Sormunen	4037	947 "
3.	Stm.	Pukki	4040	942 "
4.	Kers.	Leppänen	4039	761 "
5.	Stm.	Pihlajamäki	4038	734 "
6.	"	Räsänen	4040	640 "
7.	Kers.	Mustonen	4040	565 "
8.	Stm.	Partanen	4038	562 "
9.	Kers.	Pöllänen	4039	543 "
10.	Stm.	Kasurinen	4039	497 "
11.	"	Karvonen	4040	468 "
12.	"	Tarkiainen	4040	448 "
13.	"	Ratilainen	4040	422 "
14.	Atik.	Lehtiö	4040	401 "

+++++

Kalvan massahiihtokilpailussa on Pakanan yksiköiden sijoitus edelleenkin ilahduttavan hyvä. Voittoa näyttää jo nyt kallistuvan tännepäin, mutta yllätyksien varalta on vieläkin syytä varsinkin kauneina kevätaamuina jatkaa hiihtelyä, missä siihen vielä on tilaisuutta. Varsinkin voi 4037 helposti parantaa sijoitustaan, eikä se vaikeaa olisi 4038:llekaan.

Kalvan tulokset 31. 3. mennessä:

4039	469,4	km.
4040	428,2	"
3987	345,2	"
4037	341,2	"
4038	321,2	"
3989	263,5	"

Näytteeksi vielä pari saman ryhmän huonointa tulosta:

4176	107,0	km.
3848	104,2	"

+++++

KESKUSTELUA tiekulttuurista vanhuksen ja kuopuksen kesken matkalla B:n kylään.

- Kuopus: "Olisipa kumipala hampaissa niin valtio säästäisi jonkun ruokasalinkalustonsa remontin."
- Vanhus: "Silloi kun isäsi kanssa ensikerran tästä kuljimme, olisimme tarvinneet mieluimmin sukelluspuxun. Kyllä nyt on toista."
- Kuopus: "Niinhän se isäukko kertoi. Saapa nähdä, onko minun poikani sitten tyytyväinen tieoloihin, kun hän tänne tulee."
- Vanhus: "Tuskin. Vaatimukset lisääntyvät lapsissa yhä enemmän-kun kasvavat kotona ilman isän kuria."

Ukkeli.

ERÄS LEIRIMUISTEIMA VUODELTA 1922.

Helteisenä heinäkuunaamuna ratsastimme Perkjärven hietaerämaassa sakean tomupilven sisällä tj.-paikalle. Matkalla sivuutimme patterin, joka oli marsilla tuliasemaan. Päästyämme tavoitteeseen, jona oli vähäinen kumpu vain noin tunnin matkan päässä leiristämme, huomasin etumaaston melkein puuttomaksi aukeaksi, jota kauempana rajoitti kitukasvuinen pensaikko ja männikkö. Viestiryhmä oli saanut yhteyden ihmeen nopeasti tuliasemaan joka juuri kuumeisella kiireellä valmistautui ampumakuntoon. Samassa saapui paikalle kellon tarkkuudella silloinen eversti V.P. N-nen seurassaan joitakin kapteeneja ja luutnantteja. Tulipalotorjuntaryhmät ynnä muut avustajat olivat myös paikallaan.

Tilanne alkoi. Kaukaa metsän reunasta ilmestyivät kömpelötekoiset vankkurit, joissa seisoivat kolme puu-ukkoa. Vankkurit liikkuiivat käyntivauhtia aukean keskusta kohti, melkein meitä kohden. Tulenjohtaja jona oli silloin luutnantti A. V-mö, oli tarkkaillut kentän jokaista laitaa huomaten vankkurit. Etäisyysmittarit ja suuntakehät seurasivat maalin liikkeitä ja lukemia alkoi sataa. Tulenjohtaja suoritti nopeasti laskunsa ja antoi tulikomennon, jonka puh. au. toisti mikrofooniinsa. Päässäni ehti sinit cosinit tehdä vain muutamia völltejä, kun jo lähtölaukaukset kantautuivat korviini noin puolen peninkulman takaa. Sen jälkeen jänniä sekunteja ja heti srappnellin räjähdys korkealla ilmassa, joka jätti jälkeensä pienen savuhattaran ilmaan. "Pirkkele pitkä", pääsi tulenjohtajalta. Sitten seurasi nopeasti sivusuunnan, matkan ja palopituuden korjauskomennot sekä laukaus. Maali eteni kaiken aikaa. Hetkisen kuluttua räjähti taas ilmassa ja srappnellin tuhoava ellipsi tapasi kohteensa. Kaksi ukkoa putosi vankkureista. Kolmas kuin pakoön pyrkien eteeni metsän toista reunaa kohti. Tulenjohtaja kuitenkin tyytyi säästäväisyyssyistä tulokseen ja ilmoitti everstille täysosuman. Seis, ajoon, kuuluu edelleen komento. Sen jälkeen seurasi everstin kritiikki: "Vaikka saitte maaliin osuman verrattaen pienillä korjauksilla, niin kuitenkin käytitte, luutn. V-mö, kallista aikaanne hukkaan aivan alkuvaiheessa. Aina on heti ennen tilanteen alkua valmistettava useita maaleja, esim. tuolla kivi numro 1, tuo niemeke numro 2, tuon korkean puun luona numro 3 j.n.e., sillä emme voi tietää mistä ja miten nopeasti vihollinen lähtee etenemään, eikö miin??" "Kyllä, herra eversti, mutta eikö ole pääasia, että aina osuu, kun kerran ampuu", vastasi luutn. V-mö.

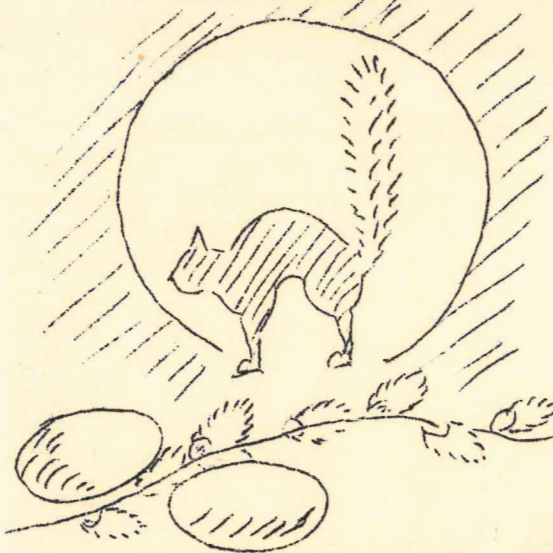
"Pannaan paperit vetämään", sanoi havosmies, kun selluja hevosenlehen syötti.

"Sabotaashinalleja", sanoi Mustonen, kun tönsteet-holkkia nallilukkoon sovitteli..

"Vain muistoja Pohjolasta", totesi Kauhajoen poika, kun lomalta palasi.

"Kas, asemasota täälläkin", sanoi Loma-Onni, kun näki pilettiluukulla paikoista riideltävän.

Sillisalaattia korvikeaikakautena:

KOLLJKISSA JA PÄÄSIÄISMUNAT.

Nythän on pääsiäinen tulossa (tai ollut, kun saat tämän hypypysiisi). Sentähden työnsi vastaava toimittaja yllänäkörvän otsakkeen minulle ja käski sepittää alle jotakin, kunhan vain saadaan 13 palstaa täyteen. Minähän olen sotilas -töttelen. Kukapa tuollaisesta osaisi kirjoittaa. Niin, - tosiaankin, pakana osaisi tietysti, mutta minä olen ollut niin lyhyen aikaa Pakanamaassa, että en ole ehtinyt omaksua maan tapoja.

Tästä lähtien lukekoon vain tavallinen pakana, mutta mieluiten ei vastaava. - Tietysti meikäläinen haluaisi panna otsikoksi yksinkertaisesti: NAINEN! Näin meidän kesken on kuitenkin tunnustettava, että en minä tuostakaan osaa mikään kirjoittaa. Tuo taas tietysti vaatisi sotilaallisesti: pääosat, liikkuvat osat, väliaikaiset häiriöt ja koko esineen käyttäminen. Mutta minä olen hidalgo. Yritän jotakin muuta.

Koska en itse osa naisesta kirjoittaa, niin katsotaanpa, mitä muut ovat hänestä kirjoittaneet. Tällä kertaa, miten hän itse on itseään kuvannut. - Sinä pakanaveli olet tietysti saanut jouluksi mahtavan pinon kirjoja, mutta luit ne kaikki niin nopeasti, kuin vain pystyit. Sen tähden yritän tuoda uudelleen eteesi ne kuullan loistavat kuvat, jotka ohitsesi vilahdivat. Istuudu laiskanlinnaasi, heitä likaiset saappaasi pöydälle ja kuuntele kirjailijan runosuonen sykintää. Kuvittele, että unelmiesi kohde on kanssasi korsussa. Siis:

"--- Hän oli oudon kaunis ja kukkea kaiken tämän vanhan keskellä. Kukkea hän oli tummansinisine silmineen, joiden ripset olivat niin pitkät, mustine paksuine hiuksineen jotka kiertivät pään ympäri raskaina palmikkoina, kauniine vartaloineen, jonka lantio oli voimakas, samoin povi. Kukkea, täyteläinen ja kaino olento hän oli ---

--- oli surullista huomata ensimmäiset lakastumista osoittavat laskokset noissa heleäihoisissa kasvoissa, joissa sädehtivät mustien ripsien ympäröimät tummansiniset kauniit silmät huokuen sitä kaunista, aistillista kukkeutta, joka piili hänen koskemattomassa neidon ruumiissaan. Tuossa ruumiissa jonka voi kuvitella laskeutuvan veteen valkoisena ja kantaen kauneuttaan kuin joutsen---

--- se paljasti koko hänen vartalonsa terveen, kehittyneen kauneuden, lantion voimakkaan kaaren, poven koskemattoman kiinteyden---

--- Hän olisi tahtonut estää kuumuuden, pihkan- ja hunajanruskeiden auringonsäteiden koskettamasta itseään tulisilla suillaan, tulisilla viesteillään, jotka herättivät hänen kiellettyä tuntemuksia, niinkuin ne herättivät niityn kirjavan kukkaselon. Auringonsäteet herättivät hänen valkoisessa ihossaan ikäänkuin tuhansia hynyjä. Hän katsoi kättänsä, se oli sormien kohdalta täynnä kuin hymykuoppia, se hynyili niinkuin koko hänen ihonsa tuntui alkavan hymyä. Hän oli niinkuin suuri aurin-gossa kvpsyvä hedelmä. Tämä ruumis tuntui hänestä vieraalta,

melkein vihamieliseltä, hän saattoi riisuutuessaan uimaan katsoa sitä niinkuin eläintä. Ja hän ajatteli: Missä on minun sieluni? Hänestä tuntui, että se häilyi tummanvihreän pienen lehden lailla tällaisena kuumana päivänä häntä vankinaan pitävän ruumiin sisällä. Sillä ei ollut tilaa tässä hekkuvassa ruumiissa. ---

--- kiireesti huumautuen yhä enemmän niinkuin olisi juonut raakojen, puhlottavien rypäleiden mehua kuin varastelevat linnut. Pieni kultapaikka hampaissa välähtää näkyviin hänen nau-raassa niinkuin ennenkin, hänen ripsensä kiiltävät kuin musta viinimarja, ne peittävät alasluodut silmät tiheinä; hänen hiuksensa palmikoineen ovat sen näköiset, että tulee ehdottomasti ajatelleeksi niitä vapautettuina kampauksesta kuin vankilasta, niinkuin ne olisivat ihmeellinen sukupuolisen sulon ja mahdin virta; ne kiiltävät mustina melkein sähähdellen sähköisyyttään niinkuin viulunjänne, kun siihen hiotaan hartsia. Hänen hedelmännäköinen povensa, hänen ihonsa, joka on kuin luotu kosketteltavaksi hellin sormin niinkuin puuntavan kypsän persikan pinta, jota ei voi olla nautinnokkaasti hipaisematta ennen syömistä ---"

--- Olenko saanut sinut pakana rikkomaan paastolupauksesi. Onhan nyt aprillikuu. Tämä oli pääsiäisen satu kollikissasta ja pääsiäismunista.

(Kun ei vastaava vaan lukisi keskiosaa.)

Hidalgo - Lake.

Otteet Helvi Hämäläisen "Hansikas"-nimisestä romaanista.

+++++

VÄESTÖPOLITIikkaA.

Halutaan omaksi noin 3-5 v. terve tyttö. Arv. vast. 2 viikon ajalla Polvijärven pt. nimim.
--

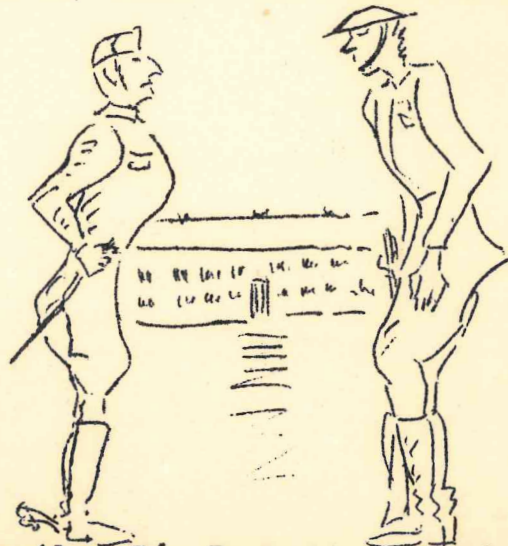
"Kaikkea ne ihmiset haluavat", arvosteli kers. S., kun luki ylläolevan ilmoituksen sanomalehdestä.

"Ihmekös tuo? Haluaahan teistäkin jokainen omakseen paljon vanhemman tytön, joka ei ole sukua eikä heimoa", huomautti kokeneempi aseveli.

Stm. B. puuhailee lähtöä lepokotiin.

Alik. "Pokka" ilmaantuu ovelle ja tuumii surkutellen: "Noin nuori ja riski, ja nyt jo vaivas-taloo?:"

Samainen "Pokka" katselee pääsiäispäivänä kuivanmuonanjakoa. Aina tulee uutta laatua, sianlihaa, maitopulveria, marmelaadia j.n.e. "Pokka" pyörittelee päättään ja virkahtaa: "Perikattoo nännöö Suomen valtakunta?:"

Oppilas S:- Tarkoitus ei ole, että kypärä tekisi teitä flegmaattiseksi vaan että se terästäisi teitä.

Don Dorlignon rahat.

=====

"Pakanalle" kirjoittanut Urho Karju.

Jatko edell. nro:sta.

Laskemassa oleva kuu valaisi huoneen hämärästi. Hetken kuluttua hän kykeni epäselvästi eroittamaan esineitten ääriiviivat. Raita yritti palauttaa päivän tapahtumia mielessään jonkinlaiseen järjestykseen. Mutta hänen tuntui olevan mahdotonta irroittaa ajatuksiaan tytöstä. Hän, perämies Raita joka kahdeksan vuotta kierreltyään viiden maanosan rannikoita piti itseään parkkiintuneena ja maailman koulaamana merikarhuna, oli muutamassa tunnissa antanut tumman silmäparin tyrmätä itsensä täydellisesti. Mutta tyttö olikin, niin, hän oli kuin - no - olkoon! Ja hänen nimensäkin oli kuin musiikkia. "Caritas, caritas", toisteli Raita itsekseen.

Äkkiä hän tavoitti pistooliaan. Palvelijain puolelle johtavalta ovelta oli kuulunut heikko ääni. Huone oli nyt miltei pilkkopimeä, joten mitään ei voinut nähdä, mutta hetken kuluttua toistui ääni, ovi narisi selvästi, ja melkein samassa ilmestyi pimeyteen kapea valojuova, joka hitaasti leveni oven avautuessa. Raita istui hievahtamatta paikoillaan odottaen tapahtumien kehitystä. Ovesta astui taskulamppua pitelevä mies, joka pysähtyi hetkiseksi valaisten varovasti huonetta. Valokeila miltei hipaisi ikkunasyvennyksessä istuvaa Raitaa, mutta seisautui sitten hetken harhailtuaan nurkassa olevaan kassakaappiin. Sitten varas joka ilmeisesti liikkui paljain jaloin, alkoi äänettömästi hiipiä kaappia kohti.

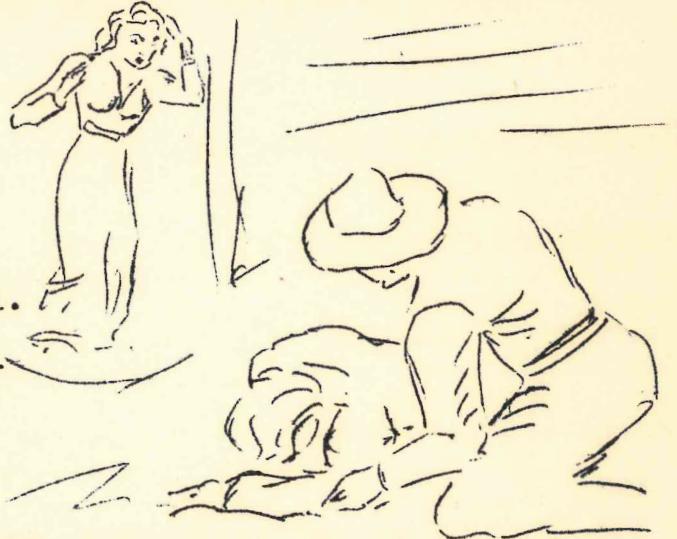
Samassa oli Raitakin pystyssä ja karjaisten "käden ylös" hyppäsi hän pari valtavaa loikkausta ovea ja sähkökatkaisijaa kohti. Tunkeilijan taskulamppu oli silmäpäpöksessä sammunut, ja pimeässä törmäsi Raita ovella mieheen, joka liukkaasti kuin kärppä yritti paeta samaa tietä kuin oli tullutkin. Raita pudotti yhteentörmäyksessä pistoolinsa, ja molemmat kaatuivat lattialle. Varas pyristeli hurjasti irroitautuakseen Raidan otteesta, ja tämän kohottaessa nyrkkinsä lyödäkseen onnistuikin roisto vapauttaa vasen kätensä. Samalla kun Raita tunsu umpimähkäisen iskunsa osuvan rusahtaen miehen leukaan, kuuli hän pistoolin jyrähtävän korvansa juuressa suuliekin kärventäessä hänen oikeata ohimoaan. Ennen kuin hän ehti täysin selvittää laukauksen aiheuttamasta huumauksesta, syttyi sähkövalo, ja Raita näki don Estebanin ja Carloksen seisovan ovella puolipukeissaan edellisellä aseenaan hiilihanko, jälkimmäisellä julman suuri rullarevolveri. Korviensa yhä soidessa vilkaisi hän sitten vastustajaansa, joka lojui hervottomana hänen polviensa välissä. Mutta jostain valui jatkuvana virtana heidän ylitseen kirkkaita kultarahoja, jotka helisten tipahtelivat lattialle vierien nurkkiin ja huonekalujen alle. Raita nousi yhä hieman hölmistyneenä. "Tässä on varas, don Esteban".

Mutta vanha herra tuijotti kuin lumottuna hänen ylitseen seinällä riippuvaa häränpäättä. Raita seurasi hänen katseensa suuntaa. Eläimen toisen silmän kohdalla oli ammottava reikä, josta peto edelleen vuodatti helisevää rahavirtaa kuin kultaisia kyyneleitä. Varkaan ampuma laukaus oli murskannut

leikkoi silmän.

"Ja tupsaa on don Rodrigon kätetty sarre", sai don Esteban lopulta sanottua. "Siinä ovat rahat, joita isäni oli vuosikausia etsinyt. Koko pää on täynnä kultaa."

"Tuo - ", don Esteban suvaitsi vihdoin vilkaista lattialla viruvaa varasta, joka alkoi osoittaa ensimmäisiä elonmerkkejä perusteellisen tyrmäyksen jälkeen. "- on muuan entisistä peoneistani. Huomenna vimme luovuttaa hänet poliiseille. En alunperinkään pitänyt miehen ulkonäöstä, ja pari viikkoa sitten hän sai lähteä yritettyään ylllyttää tilan työläisiä lakkoon."

"Minäkin tunnen tyyppin entuudestaan", ilmoitti Raita tarkasteltuaan miestä lähemmin. "Sama länkisäärinen veijari, joka toimitti minut junasta pää edellä kaktuspensaaseen. Toveri alkoi ilmeisesti ryhtyä käytännössä toteuttamaan aatteitaan kaiken omaisuuden veljellisestä tasajaosta."

Jotain valkoista häilähti huoneen läpi.

"Juan rakkaani, oletko haavoittunut", nyhkytti senorita Caritas kietoen kätensä Raidan kaulaan. Aavistuksen ohuessa pitsiyöpaidassaan ja tulipunaisissa korkeakorkoisissa tohveleissaan hän oli entistäänkin hurmaavampi, mutta Raita tunsu olonsa silti hieman hankalaksi. Tilanne tuntui kaipaavan selvitystä. "Minä, tuota me, tarkoitan senorita Caritas - " sotkeutui hän lopullisesti sanoissaan nähdessään don Estebanin ilmeen.

"Niin isä, senor Raita ja minä olemme kihloissa", tyttö ilmoitti yllättävän rauhallisesti.

Hetkisen näytti siltä, kuin olisi halvaus uhannut enenaikaisesti päättää don Estebanin elämän. Mutta aina huomavaisen Carloksen hänelle ojentama konjakkilasi palautti vanhan herran puhekyvyn.

"Tosin olin itse aikonut valita vävy-poikani ja naittaa tyttäreni säädyllyisesti maan tapojen mukaan, mutta ilmeisesti minun on alistuttava tapahtuneen tosiasian edessä. Se hyvä puoli asiassa ainakin on että olette itse ratkaissut kysymyksen tyttäreni myötäjäisistä", sanoi hän Raidalle lattialla kinalta-vaan rahaläjään viitaten.

LOPPU.

L a s k u e s i m e r k k e j ä .

Korpr. K. päätti tehdä osittaisen tupakkalakon siten että hän päätti pyhästi polttaa ainoastaan 3 savuketta päivässä kahden viikon aikana. Montako savuketta hän tuli tänä aikana kaikkiaan polttaneeksi?

Vastaus: 320 savuketta ja $\frac{3}{4}$ kg. kessua.

Kello 17.45 pistäyty rouva A. pikimmiltään 5 minuutiksi rouva B:n luona. Paljonko on kello, kun rouva A poistuu rouva B:n luota.

Vastaus: 21.45.

PAKANAN PERHEUUTISIA.

Mennyt.

Kihloihin:

Korpr. Paavo Kuismiin 4037:stä ja neiti Annikki
Kontrö Suonlähdelta.

Korpr. Teuvo Karttunen 4040:stä ja neiti
Liisa Hyttinen Liperistä.

Korpr. Erkki Utrainen 4040:stä ja neiti
Tyyne Ylönen Suonenjoelta.

Stm. Yrjö Kinnanen 4038:sta ja neiti Helvi
Slöör Tainionkoskelta.

Stm. Torsten Åberg 4038:sta ja neiti Göta
Engberg Helsingistä.

Stm. Simo Piirinen 4038:sta ja neiti
Sylvi Malinen Liperistä.

Stm. Piispa 4041:stä ja neiti Edit
Paajanen Pieksämäeltä.

Naimisiin:

Stm. Simo Pakarinen 4037:stä ja neiti
Sirkka Manninen Rääkkylästä.

Tullut:

Terve poika stm. Toimi Savolaiselle.

Terve tyttö stm. Veikko Sorsalle.

Terve tyttö korpr. Uno Kasurille.

35 vuotta täyttää täällä stm. Vilho Pitkänen
17. 4. 44.

35 vuotta täyttää täällä stm. Eino Kuuronen
21. 4. 44.

30 vuotta täyttää täällä kers. Eino Sutinen
10. 4. 44.

Toimitus onnittelee.

"PAKANAN" RISTISANAKILPAIII.

1		2	3	4		5
6					7	
8	9					
10						
		11			12	
13						

Vaakasuoraan: 1. Katoavaa 3. Lukusana (hieman lyhennettynä) 6. Asuvat Afrikassa ja täälläkin 8. Voidaan sanoa erään kirkollisen porukan vanhimmaksi 9. Käytetään yöllä tohvelien korvikkeena 10. Elää n.m. Arvo 1:ssä ja Oulussa (4 ensimmä. ruutua) 12. Huudahti eräs nätti tyttö 13. Minkä joen aallot tempaavat vanhan pakanan-kin mukaansa.

Pystysuoraan: 1. Erään kulkuneuvon lyhennys (2 ensimmä. ruutua) 2. Filminäyttelijätär ja täällä tunnettu mies 3. "Pakanoitten" tuntema nainen, ei ole adjutanttin sukulainen 4. Hangon isäntä 5. On yhtäikaa "aurinkoinen" isä ja marsalkka 6. Erinomaiset esineet korsun kalustossa, liikuntavaiheessa välttämättömät 7. Sitä kannattavat hevonen ja petetty aviomieskin 9. Oten vastakohta 11. Tie-dätkö, mikä hydrophonostatyytti on?

Ratkaisut lähetettäköön "Pakanan" toimitukselle tämän kuun kuluessa. Palkintoina on: 1. Työmies-vakkanen, 2. Merimatka Sisiliaan. (Passi hankittava itse.) 3. Karjakon osoite.

Jos täysin oikeita ratkaisseita on enemmän kuin yksi, suoritetaan jako toimituksen harkinnan mukaisesti.

HUOMIOTAHERÄTTÄVÄ KEKSINTÖ.

Ratkaisee kertakaikkiaan ensikesän jalkinekysymyksen.

Alik. S., tunnettu mietäskelijä, saapui toimitukseen juuri lehtemme painoon mennessä esittämään keksintöään, joka osottautui todella nerokkaaksi ja käytännölliseksi.

Laite on varsin yksinkertainen rakenteeltaan ja helppo valmistaa. Alik. S. on antanut sille nimen "Jokainen on oman onnensa seppä" eli "Pakana-antura". Se säästää valtiolta ne huomattavat kulut, jotka aiheutuvat rikkikulutettujen saappaitten puolipohjaamisesta sekä ratkaisee kesäksi myös kotiseudun kireän jalkinekysymyksen.

"Pakana-anturan" avulla uusista saappaista nopeasti ja vaivattomasti irroitetaan anturat. Kun niitä sitten ei pane taikaisin, vaan käyttää saappaita ilman anturaa, ei antura kulu ja puolipohjaaminenkin käy tarpeettomaksi.

Onnittelemme keksijää tästä valoisista näköaloista avaavasta nerokkaasta keksinnöstä.

+++++